

maalet om Anlæg af et Dobbeltspor mellem Aarhus—Standerborg og Aarhus—Randers til en paatrængende Rødbenigthed, og det hedder sig na i følge „Aarhus Stiftstidende“, at Statsbanerne for Alvor tænker paa at gennemføre dette Projekt.

Egen var forleden Dag til Behandling i Aarhus Byraad, der havde modtaget en Skrivelse fra Statsbanerne angaaende Forholdene ved Aarhus, naar Projektet om et saadant Dobbeltspor skal udføres.

Tilbage til Transbaal. Ingeniør Emil Schmidt af København, der deltog i Forsøget af Ludovik Smith, og som i længere Tid har opholdt sig hjemme for at afvente Begjæringens Gang i Selskabet, vil i en nær Fremtid begynde sig til Transbaal for at genoptage sin Virksomhed som Bestyrer af en af de store Guldmine ved Johannesborg. Hr. Schmidt har nemlig for et Par Dage siden modtaget Ordre fra London om at holde sig rede til Afreise, hvilket er et yderligere Bevis paa, at man i England nu tror at være nær ved Krigen's helbige Afslutning.

Dr. Finfens Kur. En fransk Lupuspatient fandt for et Aar siden — takket være Prinsesse Marias Bølle — Ophold paa St. Josefs Hospital og gratis Kur paa Finfens-Institutet i København. Kurten har nu været over et Aar, og Patienten, der af den fornemste franske Dermatolog og Venier erklæret for uhelelig, ser med Glæde sin smukke Helbredelse i Møde.

Blodregn? En Nat midt i Maris faldt over Søland-Falster Regn og Sne, blandet med meget fint rødt Støv. Isj, der hængte til Løring, blev aldeles tilføjet. Alle Vegne efterlod Sneen et fint Lag Dynd.

Söderjylland. Valgt til Lærer i Wandsbeck. Skolelærer Hansen i Tirsland er af 95 Ansøgere bleven valgt til Lærer ved Borgerskolen i Wandsbeck. Hr. Hansen har besøgt Seminariet i Haderslev.

Fire Kalve i et Aar. En Ko, tilhørende en Landmand i Hustrup har i Fjor kaldet 2 Gange og hver Gang faaet to Trelalve, som alle er trivedes godt.

Dødt efter Dansen. 21 Hensborg jordskælvets forleden en 21 Aar gammel Datter af Enke Hansen, Den unge pige var til Bal og døde, da hun var kommen hjem, af en Hjerteslamelse.

Tyft Beklagelse. Et tyft Blad skriver om Ejendomsmanden i Nædrup, hvorved Bøttmanns Gaard, der i flere Slægtled har været i tyfte Ejeres Besiddelse, men nu er gaaet over i en dansk Mand, Peter Skjott's Eje: „Dette Salg er overordentlig at beklage.“

En Dilettantforestilling. Iing gaves fornlig i Følgebrog Forsamlingshus. Der spillede de to kittede Stykker „Walzhaafen“ og „Lille Ritouchi“. Dag efter gaves et levende Billede, forestillende „Nordens“. Stykt forestillingen kun var for Værn, var der for en Sikkerheds Styk (1) alligevel posteret 2 præsente Gendarmen ved Grænsen.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

En Dilettantforestilling. Iing gaves fornlig i Følgebrog Forsamlingshus. Der spillede de to kittede Stykker „Walzhaafen“ og „Lille Ritouchi“. Dag efter gaves et levende Billede, forestillende „Nordens“. Stykt forestillingen kun var for Værn, var der for en Sikkerheds Styk (1) alligevel posteret 2 præsente Gendarmen ved Grænsen.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

Redaktør Mathiesen fri. I endt. Hensborg, 18. Maris. Redaktør Mathiesen, „Mødernesmalet“, der var anlagt for indirekte ved Sammenstilling af de forskellige Domsme i de Fæu Videnskabstidsskriftes Pressesager at have sigtet Formanden for den haberslenske Bispedder, Amtsrædsraad Mariens, for Partistid, er i Dag bleven frikendt af Landretten. Statsadvokaten havde foreslaaet 6 Maanedes Fængsel.

En fortvilet Jart.

af L. Kalista.

Klossen paa Banegaarden ringede til Afgang. Lokomotivfører Mattern tshedde sin Hustru til Afsted og sprang op paa Maskinen, der straks efter satte sig i Bevægelse.

Det Sted, Toget forlod, bestod kun af enkelte ensomt liggende Huse, der tjente til Boliger for Jernbanembedsmænd. Selve Banen blev næsten udelukkende benyttet til Kvæg- og Gods-transport; kun sjældent forvilde en rejsende sig hen til denne ensomme Egn.

Delmann, der var Rejstens Maal, laa 25 Mil borte, og da Toget var kommet dertil led Signalklossen, der fortvilede Jernbanepersonalet, at Tjeneren var forbi for den Dag. Natstøv fandtes ikke paa den Strætning.

Mattern var hyskelsat med sit Lokomotiv atter til Klossen ellers. Derpaa sendte han Jernbøderen hjem, for at han kunde sove i Maskinhuset et Par Timer; thi om sels Timer gik Turen atter tilbage. Mattern selv vilde opøge et Bærishus, hvor han var sikker paa at møde nogle Bekendte, med hvem han kunde snakke til det næste Togs Afgang. Den næste Dag var han fri og kunde saa Lov til at sove ud.

Da han kom til Stationsbygningen, mødte han en Assistent, der standse ham.

„Det er godt, jeg træffer Dem“, sagde Assistenten. „Jeg vilde netop opøge Dem. Her er et Telegram til Dem.“

„Et Telegram til mig?“ spurgte Mattern forbaudet.

„Ja. Kom med ind i Ventesalen.“ Mattern aabnede rystende Telegrammet og læste følgende: Stationsforvalteren i Delmann anmodes om at meddele Lokomotivfører Mattern, at hans Barn er blevet angrebet af Difteriis. Vægen er ikke hjemme, og der er ingen anden Hjalp i Nærheden. Lad Mattern bringe Doktoren fra Delmann med, naar han kommer hjem i Morgen tidlig.

„Min Dreng. Min stakkels lille Karl!“ skænnede Faderen.

„Der er ikke andet at gøre end at vente rolig og haabe det bedste“, sagde Assistenten tankfuldt. „Forsøg imidlertid at sove. Jeg maa af Sted og lukke Kontoret. — God Nat. Forhaabentlig gaar alt godt.“

Mattern stod derude i den bølgede Nat. Stormen hylede og vildede Regnen med i Ansigtet paa ham. Klossen var tolv. Mon hans Barn endnu var i Live? — Kunde Vægen overhovedet i Morgen tidlig endnu bringe Hjalp? — Vilde det ikke være for sent? Han tænkte godt Sygdommens farlige Karakter og vidste, at kun hurtig og energisk Hjalp kunde fjerne Faren.

Nogle Minutter stod han ubevægelig henskuden i Tanter. Saa mandede han sig hurtig op og løb hen til Doktor Sargos Bolig, hvor han ringede paa.

Vægen lukkede Vinduet op og spurgte, hvem han var.

„Lokomotivfører Mattern.“ Isb Svarede. „Mit Barn har faaet Difteriis.“

Doktoren kastede Gadedørsglæden ned, i det han svarede: „Lyt Øren op og kom herop. — Saa klæder jeg mig paa imens.“

Et Djeblit efter stod Mattern over for Vægen, en ung Mand, der nylig havde bost sig i Egnen.

„Beskriv mig Deres Barns Tilstand“, sagde Vægen, „for at jeg kan vide, hvad jeg skal tage med mig. Ved Difteriis gælder det om at handle hurtig. — De bor vel her i Næne!“

„Nej, Hr. Doktor“, svarede Mattern, og fortalte i Hast, hvad der var sket.

„Men hvorfor talder De saa paa mig midt om Natten, naar Toget dog først gaar i Morgen tidlig“, spurgte Doktoren, lidt utaalmodig. „Jeg kan jo dog ikke gøre noget.“

„Kom med mig, Hr. Doktor“, bad Mattern, medens store Svæddraaber perlede paa hans Pand. „De kan frelse mit Barn, hvis De blot vil. Uden for ved Stationen staar mit Lokomotiv med Dampen oppe, om en Time fører jeg Dem til min Bolig — og de frelser mit Barn.“

„Er De fornytt? — Nu, midt om Natten, vil De køre 25 Mil med Deres Lokomotiv! Uden Signaler! Ved den første Station løber Maskinen jo ud af Sporet, da Skiftesporene sandsynligvis ikke staar rigtig.“

„Det har ingen Fare — tro De mig, Hr. Doktor! Skiftesporene er allerede stillede til det første Tog, der gaar i Morgen tidlig, og det er jo mit Tog. De kan ganske rolig følge med.“

og vil passe paa ved hvert Led. I dette Bejr vil der næppe være nogen undervejs.“

Men det, De vil gøre, strider jo altsedes mod alle Foriktriser og Instruktioner! De vil ikke blot miste Deres Stilling, men De vil ogsaa være ansvarlig for alt, hvad der kan forefalde undervejs.“

„Hvad bryder jeg mig om det, naar jeg blot kan frelse min Dreng! O, De kan hjælpe, hvis De vil, Hr. Doktor. — Jeg bønfaller Dem: følg med mig!“

Doktoren indbilde sig til sidst og besteg Lokomotivet med Mattern.

Som et Spøgeskøj det gennem Natten. Mattern havde ikke vækket Jernbøderen for ikke at vække Opsigt i Maskinhuset. Efter at Vægen havde taget Plads i en Krog, hældte Mattern en Skande Olie paa Jorden for at bringe Maskinen i hurtigere Gang, og den susede af Sted med ubygkelig Jart. Skiftesporene stod rigtig, og Hastigheden blev stadig større.

Doktoren var falden i Søvn, og Mattern var uafbrudt bestaetiget med at holde Jorden vedlig og regulere Hastigheden.

Allerede havde de passeret den sidste Station, og de havde endnu kun 500 Mil for at naa deres Bestemmelsessted.

Da mærkede Mattern pludselig, at det gav et stærkt Ryk i Maskinen, og i det samme hørte han et frygteligt Strig. Han sprang op af sin bøjede Stilling og saa sig omkring. Ved Skæret fra Lokomotivets Jid kunde han se, at de lige havde passeret en Overførsel. — Men nu susede de allerede over i Næret.

„Hvad var det?“ spurgte Doktoren, der var bleven vækket ved Striget.

„Ja, ikke noget — Sandhelligvis en stor Sten eller noget lignende, der har ligget paa Slinerne“, svarede Mattern. „Om et Par Minutter er vi ved Maalet.“

Metanist fagnede han den voldsomme Jart. Han stod som i Drømme; det ubygkelige Strig løb stadig i hans Øren.

Han kunde nok tænke sig, hvad der var sket. Et eller andet Skædsj var vel kørt tværs over Vægen, og han havde allerede foranlediget en stor Ulykke. — Hvorledes kunde man ellers forklare sig Ryknet i Maskinen og det derpaa følgende Strig?

„Nu tom de til Endestationen. Mattern kunde vel i Mæret ikke se noget; men Husene i hans Fjædeh var ham dog for bekendt til, at han kunde tage fejl. Han standsede Lokomotivet og gik med Vægen hen til sin Bolig. Hans Hustru lukkede op.

Drengen var endnu i Live. Mattern saa ind i hans blege Ansigt og hørte hans vidende Vandedræt, medens det frygtelige Strig fra før endnu lyd i hans Øren. Og nu, efter at han havde naaet Maalet, skænnede hans i de sidste Timer til det yderste spændte Nerver; han vækkede og faldt bevidstløs om.

Det var højlys Dag, da Mattern atter vaagnede; men hans Hoved var saa tungt, at han slet ikke kunde huske, hvad der var sket. Hans Lemmer var centnerunge, saa han ikke kunde røre sig. I Bærelset, hvor han befandt sig, herlede der Dødsstillehed. Han forsøgte at løfte Hovedet men forgæves; han faldt skænnende tilbage paa Væden.

Hans Hustru havde vel hørt ham skænn, thi hun traadte sagte ind i Stuen med et blegt, forgrædt Ansigt.

„Hvor jeg er glad over, at du atter har det bedre“, hviskede hun og bøjede sig ned til ham.

„Hvorledes gaar det med Drengen — lever han?“

„Gud være lovet, ja. Var du kommen blot en Time senere, havde han været fortabt! Nu er Faren overhaaret, siger Doktoren. Han er nylig bleven kaldt til nogle Jøll, der er foruheldige ved Overførslen. En Mand skal være død, og to skinder er haardt soarede, siger man. — Men forsøg nu at sove, det er den bedste Medicin for dig. Saa skal jeg vække dig, naar Doktoren kommer igen.“

Hun tshedde ham kærlig og gik ind i Sideværelset, hvor Drengen sov.

Et Mennefte var altsaa bleven brødt, og flere var bleven soarede, og det var hans Skyld! Rigtignot havde det ikke været hans Hensigt; han havde kun tænkt paa sit Barns Frelse. Men hvad Ret havde han til at tage et saadant Ansvar paa sig, da han dog havde vidst, hvilke Følger der kunde opstaa deraf!

Fortvilet rejste han sig fra sit Leje; han kunde ikke holde det ud længer. Luffen i Bærelset var lige ved at kvæle ham. Han gik med vakkende Skridt ind i Sideværelset, hvor hans Kone og Barn laa og sov. Han bestræbte dem i Lødsel, medens store Taarer rullede ned ad hans Kinder. Hvad skulde der blive af disse to Væ-

ener, der var ham det dyrebareste i Verden?

Langsomt gik han atter ud af Stuen; han vilde ikke se sine Kone i Sene. Han aabnede sagte Døren og stod i næste Djeblit ude paa Gaden.

Den friske Luft syntes at gøre ham godt. Klossen slog sig fra Taarnuret; det var endnu tidligt paa Dagen. Metanist gik han hen til Maskinhuset for at se til sit Lokomotiv. Det stod paa sin førdanlige Plads. En af hans Kolleger havde aabenbart kørt derhen. Han betragtede det med en ejendommelig Fjælelse og begyndte at undersøge, om det ikke paa den vilde Jart havde taget Sted.

Da hørte han pludselig en høj Latter bag ved sig, og da han vendte sig om, opbagede han en af de Arbejdere, der havde det Hærv at tage Aften borte og lænde Jorden under Skeden.

„De vil vel se, hvorledes det gaar med Deres Stog?“ sagde Manden spøgende.

„Min Stog? — Hvad mener De med det?“

„Naar det maa jo have været et ordentligt Stød“, sagde Manden og lo. „Det undrer mig kun, at Maskinen ikke kom ud af Sporet. De forresten Hjul var fulde af Haar. Jeg har rensset dem og trukket Skotterne frem af Vægen; det var Stede for de prægtige Tæller.“

Med disse Ord tog han hans Kæsterner og nogle Hjortetæller frem og viste Mattern dem.

„Det stakkels Dyr tænkte vel ikke paa, at det paa sine natlige Strejftog skulde møde et Lokomotiv“, vedblev Arbejderen. „Det vilde formodentlig løbe over Vægen, da Lokomotivet kom, og det blev blendet af Lygtenes Star — saa blev det kørt over.“

Mattern aabnede frilt. Det Strig, der havde lybt saa frygtelig i hans Øren, havde altsaa været det bændende Dyr's Strig! — Men der var dog forresten en Ulykke, ved hvilken et Mennefte var bleven dræbt og flere andre soarede. Var han vaagen eller var det kun Fjæddrømme?

Enten gættede Arbejderen Mattern's Tanter eller ogsaa vilde han fortælle ham noget, han ikke spnates at vide. Han vedblev da:

„Vor Kollega Keel har haft en uheldig Rejse. Da han i Morges kære ud med det første Tog, faldt han — rigtignok uden sin egen Skyld sammen med en Forpagters Vogn. Forpagteren havde selv lukket Ledet op for at komme over Vægen før Toget; men det var da allerede for sent. Helbøvis havde Keel bemærket Faren og standset Lokomotivet. Havde han kørt med fuld Jart, vilde de vist alle være omkomne. Nu slap de nogenlunde heldig derfra. Manden og et Barn til kun lette Saar, og Hestene slap ogsaa uskadede. Vognen blev derimod ødelagt. — Men hvad er der i Vægen med Dem, Mattern?“

Arbejderen havde god Grund til at undre sig; thi Mattern var falden ham om Halsen og kastede ham under Graad og Latter.

Lokomotivføreren blev af sine foresatte straffet med at miste en Maanedes Løn, hvorimod man i Betragtning af Sagens Omstændigheder ikke rejste videre Diktale mod ham, da man havde erfaret, hvorfor han havde dovet den fortvilede Jart.

??Er du døv??

Are you deaf? Dr. Dalton's Aurial Institute, Chicago, Ill.

NORTH-WESTERN Bacon

F. E. & M. V. R. R. er den bedste til og fra

Central-Whoming.

AVENARIUS CARBOLINEUM

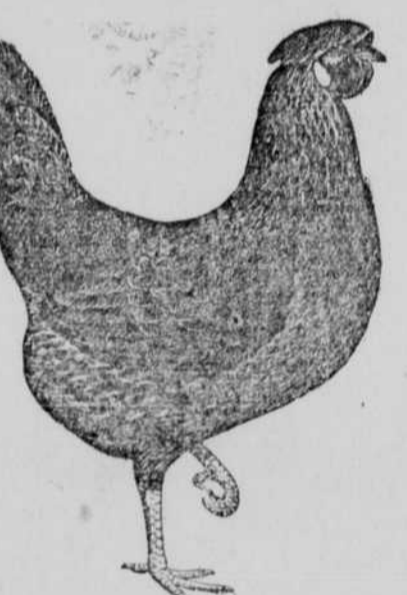
NO MORE BLUE MONDAYS! THE TEMPEST WASHER

The PARSONS FEEDER en stor Sukces.

Par nye automatisk Engine Tender kobles permanent til hvilken som helst Landevæjs-Lokomotiv. Storet bagover saa vel som fremover. Kapacitet: Otte Tønder Vand og et halvt Ton Kul. Den prægtige Ting, De har set. Stuv efter Katalog og Priser. Parsons Band Cutter & Self Feeder Co., NEWTON, IOWA.

Mad's Larsen's 'Lille brune Høne' er vejet og prøvet, men ikke funden for let (man erindrere Government-Prøven). Fred. A. Johnson, Mash, skriver om hende: 'Mad's Larsen, det er nu 9 Aar siden jeg sendte efter Rugeæg fra Din Hønsgaard. Jeg har siden den Tid sendt efter Rugeæg hos flere forskellige Hønsavlere rundt om i Landet og tillige fra saadanne, som har Ord for at være de bedste, men jeg opnaaede aldrig at faa et saa godt Resultat fra nogen af disse Rugeæg, som fra dem jeg fik fra Dig. Jeg har gode Høns selv, men har dog ikke opnaaet at faa dem op til den Grad, som Du har faaet Dine. Vær saa venlig nu igen at sende mig saa mange Rugeæg som indlagte Penge vil strække til.

Send dem saasnart Du kan. Westlight, Fred. A. Johnson, Du Rugeæg, adresser som føddanlig Mad's Larsen, WEST BRANCH, CEDAR CO., IOWA. En ny og Førre Circulære sendes for to cents Frimærker.

Søfter, læs mit frie Tilbud til dig og alle!

Den Standinaviske Lægekunst CENTRAL MEDICAL INSTITUTE. Mrs. M. Sommers, Notre-Dame, Box, E. D., Ind., U. S. A.

Veileder for Ungdommen

CENTRAL MEDICAL INSTITUTE, 41 So. Clark St., D 3, Chicago, Ill.

Swage, nervøse Mænd.